

NAMAWIAN (5) *part praet pass impf*

namawian (5), [**namawiany**].

Pierwsze a jasne, drugie pochylone. ◇ *W formie niezłożonej trzecie a pochylone»* ◇ *Forma złożona z tekstu nie oznaczającego pochyleń.*

sg m N (praed) namawian (5). ◇ [*pl N subst namawian(e).* ◇ *L namawianych.*]

Składnia dopełnienia sprawcy: namawian od kogo [w tym: od kogo przez kogo (1)] (4), z kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. namówić.

1. Nakłaniany, zachęcany, przekonywany (5) :

*namawian w czym (1): CzechEpPORz *2 cf Szereg.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [aby] (4): Był namawian z Thátar áby wiarę ich przyjął/ niechciał: Zydowskíey theż niechciał BielKron 344, 343v; Potym od Papieżá Cełárzow y Xiążát Rzymfkich álbo Lácińfkich y Niemieckich był przes częste poły namawian/ áby ich wiarę y zakon Chrześciánińki przyjął StryjKron 135, 135.

*Szereg: »upominan i namawian« (1): w czymem [w wyznaniu wiary] częstokroć od W.M. był vpominan y namawian CzechEpPORz *2.*

2. [Omawiany, diskutowany: Merita nie mogą być namawiane, aż się rewizycja skończy. Diar 1566 35; Ale to się niżej pokaże, kiedy de materia sejmu i rzeczach na nim namawianych idque per modum narrationis mówić się będzie AktaSejmikPozn 1590/122.]

Synonim: 1. proszony.

Cf NAMAWIAĆ